

en lidenskabelig og eenfædig Bedømmelse i enkelte Tilfælde, men paa den anden Side opnaaes der i det Hele en strengere Afgjørelse ligeoverfor Embedsmænd, der have forseet sig eller været forsømmelige.

Finantsministeren: Da flere af de ærede Medlemmer, der have udtalt sig med Hensyn til de under Nr. 1 og 2 foreliggende Ændringsforslag, have yttret sig mere tilbøielige til at gaae ind paa Forslaget under Nr. 2 end paa Forslaget under Nr. 1, og da jeg, som jeg før tillod mig at yttre, ikke finder, at Forskjellen mellem disse to Forslag er meget betydelig, skal jeg herved tage mit Forslag under Nr. 1 tilbage. — Jeg skal dernæst fremsætte et Par Bemærkninger i Anledning af det Foredrag, der blev holdt af det ærede Medlem, der nu satte sig, forsaavidt dette ærede Medlem tilraadede ikke at vedtage de tvende af mig til Forslaget under Nr. 2 stillede Ændringsforslag. Jeg troer dog, at de Grunde, som han anførte derfor, ikke vare fuldkomment fyldestgørende. Jeg troer saaledes, at det ærede Medlem ikke havde saa ganske Ret, naar han meente, at Vedtagelsen af mit Ændringsforslag under Nr. 5 vilde føre til, at vedkommende Minister ikke skulde være forpligtet til at forelægge noget Lovforslag om særlig Pension i de paagældende Tilfælde. Det troer jeg dog, at den vedkommende Minister alligevel vil være forpligtet til, i det det i det sidste Stykke af Forslaget under Nr. 2 er forudsat, at Pensionen skal bestemmes ved Lov, og er fastsat, at Embedsmændene skal have den Garanti, at han faaer $\frac{2}{3}$ af den fulde sædvanlige Pension, indtil et saadant Lovforslags Ekspedient er afgjort eller, hvis mit Ændringsforslag under Nr. 6 til dette sidste Stykke vedtages, indtil et saadant Lovforslag forelægges for Rigsdagen. Jeg seer saaledes ikke, at der i den Henseende vil være nogen Ulempe at befrygte. Og jeg kan derimod ikke nægte, at den nuværende Redaction af Ændringsforslaget under Nr. 2 paa det nævnte Punkt medfører den Vanskelighed, at det bliver uklart, hvorledes den vedkommende

Embedsmænds Stilling er, naar et Lovforslag om særlig Pension indbringes for Rigsdagen, men dette Lovforslag bliver forkastet. Det er navnlig for at undgaae denne Vanskelighed, at jeg har tilladt mig at stille mit Ændringsforslag under Nr. 5. — Hvad angaaer mit Ændringsforslag under Nr. 6, hvorefter ogsaa flere ærede Talere have udtalt sig tvivlende, da vil det let sees, at Følgen af dette Forslags Vedtagelse vil være, at det bliver Regjeringen umuligt, dersom den kommer i nogen Meningsforskjel med Rigsdagens Thing angaaende en saadan særlig Pension, endelig at fastholde sin Mening ligeoverfor Rigsdagens. Det er altsaa, som de Herrer ville see, meget uegenlydig, naar jeg foreslaaer Ændringsforslaget affattet paa denne Maade. Naar jeg f. Ex. antager, at Regjeringen har forelagt et Lovforslag, ifølge hvilket en Embedsmand skal have $\frac{2}{3}$ af den sædvanlige Pension, men at begge Thingene ere enige om, at $\frac{1}{3}$ vil være tilstrækkelig, udenat dog deres Forslag derom modtager Hans Majestæt Kongens Stadfæstelse, saa vil det let sees, at Følgen deraf, hvis mit Ændringsforslag under Nr. 6 ikke vedtages, vil blive den, at han vedbliver at oppebære de $\frac{2}{3}$ af den fulde Pension, som Regjeringen havde tiltænkt ham. Det er for at imødegaae denne Mulighed, at jeg har tilladt mig at stille mit Ændringsforslag under Nr. 6. Selvfølgelig er der dog intet af de tvende Ændringsforslag, som har nogen afgjørende Betydning for mig, og jeg skal derfor ganske henstille deres Afgjørelse til det ærede Thing.

Formanden: Den høitærede Finantsminister har altsaa taget sit Ændringsforslag under Nr. 1 tilbage. Jeg skal spørge, om Nogen vil optage det. (Ophold.) Da dette ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Brock: Ja, Tiden er saa langt fremrykket, at jeg føler nogen Uengstelse ved at tage Ordet. Jeg haaber imidlertid, at det skal lykkes mig at indskrænke, hvad jeg har at sige, til nogle saa Bemærkninger. — Jeg vil da sige, at af de forskjellige Ændringsforslag,